Šerif T.O. Játro Bohumil Bambule odemkl masivní zámek srubu a stejně jako každý jiný páteční večer, spokojený sám sebou a hladkým průběhem rituálu, ustoupil z černého otvoru dveří. Podvečerním tichem zasténala podlahová prkna valchovaná zubatými podrážkami kanad a v několika salvách zapraskaly povolované řemínky usáren. Šerif T.O. Játro Bohumil Bambule, kamarády přezdívaný Barva, nacpal chuchvalec tabáku do jamky zahnuté "dunhillky" a přimhouřil oči k zapadajícímu slunci. Obrovský oranžový pomeranč se valil po pichlavém horizontu k západu, kde bude dle rosničky Markéty zkonzumován přesně ve 20,27 SEČ.
"Barva," doprovodil Barva škrundavé zanaříkání vlastních útrob a významným pohledem zabloudil k obsazené kadibudce.
"Tak jakou, šerife? zaskřehotal Klátil ze srubu.
"Písmenkovou!" rozhodl Barva skrz okousanou troubel dýmky, značně znepokojen řídnoucí klobásou z plzeňského nádraží.
"Písmenkovou nemáme, řekni jinou, šerife," nechal se slyšet Klátil.
"A jaký máme?" protáhl Barva hlas do jízlivé kudrlinky.
"No, gulášovou, jarní a novinku s noky."
Barvovi se nejvíc zamlouvala ta novinka s mloky. Už od malička miloval experimenty. Na druhou stranu měl jako šerif za povinnost udržovat osadní tradice.
"Je pátek. A já jím v pátek vždycky písmenkovou!" rozhodl nekompromisním hlasem a s radostí zaslechl, že na kadibudce zavrzaly panty.
"Chytrej!" zamrkal na Barvu budku opouštějící Nudle. "Gulášovku mám doma každej den, jarní bude teď v říjnu stoprocentně po záruce a kdoví, co to bude zase za podvod s těmi mloky. Jsou v červený knize. A konečně, je dneska pátek, ne?"
Barva zasedl volný trůn a spokojeně sáhl po útržku novin. Měl sám ze sebe radost hned dvakrát? Prkénko drželo příjemnou tělovou teplotu a ocenění od vysokoškolsky vzdělaného Nudláče slovem "chytrej" má tady na Střele stejnou váhu, jako ve světě nad řečištěm Nobelova cena.
"Chytrej," poválel ještě jednou slovo uznání na patře a začetl se do jediného útržku novin.

OŠTĚPAŘ ŽELEZNÝ MÁ TŘETÍ OLYMPIJSKÉ ZLATO

"Ale jo, Jéňa je dobrej," vzpomněl si na léto a českou vlajkou plující nad hlavami klokanů. Měl tenkrát co dělat, aby nad tím chlápkem s hřebíkovitými vlasy na stupínku vítězů nevyronil slzu.
"Ale co, papír je papír," rozetřel Jeníka mezi dlaněmi, použil a hodil mezi stehny do díry.
"S kým hraješ?" vyhrkl na něj hned před kadibudkou Jouda a nacpal mu do dlaně lakrosku.
Barva se podíval na oblohu a ukázal na branku seč sluncem v zádech.
"Chytrej," ocenil jeho gesto znalecky Jouda.
Další slova uznání šerifské inteligence Barvu výrazně potěšila.
"Chytrej," zopakoval polohlasem po Joudovi a spokojeně mlasknul.
"Fakt chytrej. Hrajeme spolu."
Barva se na Joudu nevěřícně podíval. Jouda byl na všechno kromě žraní absolutní antitalent.

Zápas skončil dle očekávání. 24:2. Pro soupeře. Barva se pomalu klátil k pomyslné půlící čáře hřiště a se skloněnou hlavou nacvičoval co nejpřesvědčivější grimasu, že mu ta prohra vlastně neva. Nakonec k ponižujícímu obřadu ani nedošlo. Jen co napřáhl pravičku k Nudlákovi, vynořil se na terase srubu Klátil a zařval: "Polívka!"
"Co to je?" zanořil Barva hlavu do kotlíku s červenou tekutinou, ledovci gothaje a výrazným pachem po česneku.
"Gulášovka pro kluky, ty si chtěl písmenkovou," postavil Klátil před šerifa jeho dočerna opálený ešus.
Barva nahlédl do kouřící tekutiny. V čiré průhledné vodě plavaly tři kolečka mrkve, brambora, pár obručí cibule a papírová koule. Barva do ní opatrně rýpl lžící. Koule se v horké vodě počala otvírat a čím dál víc připomínala něco jako útržek novin. Rozpitá písmenka šla ještě docela dobře přečíst:

OŠTĚPAŘ ŽELEZNÝ MÁ TŘETÍ OLYMPIJSKÉ ZLATO

Barva u stolu zkameněl.
"Já tušil, žes to čet," zrudnul Klátil v obličeji jako vařený krab a stejně jako krab začal couvat ke dveřím. "Ale věř mi nebo ne, na celým kempu kromě kempovky, mý občanky a nápisu na boudě žádný jiný písmenka nejsou."
Unavený z lakrosu neměl Barva šanci.